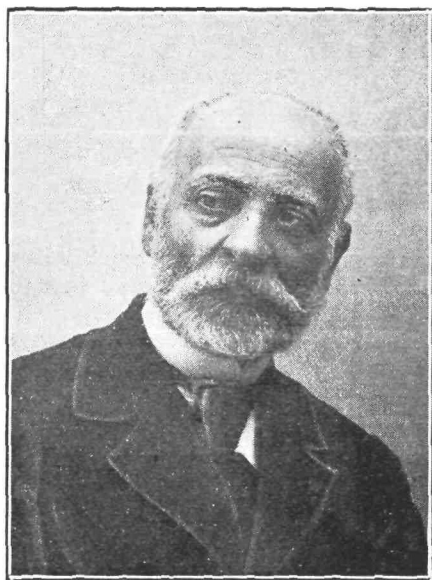

Κ. Βουλανάκης

λυνε τὰ πάντα, ὡς καὶ τὸν δι' ἡλεκτρικοῦ φωτισμὸν τῆς πόλεως.

Τὸ κράτος συντηρεῖ καὶ ἰδιαίτερον καλλιτεχνικὴν σχολὴν ἣτις εἶνε ἡ ἀρχαιοτέρη τῆς Ἰταλίας καὶ μία ἀπὸ τὰς διατηρουμένας ἀπὸ τὴν Ἰταλικὴν κυβέρνησιν. Αἱ ἄλλαι τρεῖς σχολαὶ εἶνε ἡ τῆς Ρώμης (St. Luca), ἡ τῆς Φλωρεντίας καὶ ἡ τοῦ Μιλάνου. Ἐν τῇ καλλιτεχνικῇ σχολῇ τῆς Κερρόρας διδάσκειται ἡ πλαστικὴ καὶ ἡ ἀρχιτεκτονικὴ, πρωτίστως ὅμως ἡ πλαστικογλυπτικὴ. Οἱ ἐν αὐτῇ μαθηταὶ ἐργάζονται τὴν ἡμίσειαν ἡμέραν εἰς τὰ ἐργαστήρια τῆς μαρμαρογλυπτικῆς καὶ τοιοιτοτρόπως κερδίζουν συγχρόνως τὸ ψωμί των. Εἶνε δὲ ἀπλοῦστατοι νέοι, ματριόφρονες καὶ ὑπερφανεύονται μόνον διὰ τὸ πολῦτιμον προϊόν των καὶ διὰ μερικοὺς γλύπτας οὓς ἐγέννησεν ὁ τόπος των. Ἡ σχολὴ δίδει ἐν βραβεῖον κατὰ τριετίαν καὶ τοιοιτοτρόπως ὁ ἐκλεκτὸς δύναται νὰ σπουδάσῃ καὶ νὰ περιηγηθῇ ἄλλους τόπους. Ὁ ἐκπεσὺς τῶν μαθητῶν τοῦ ἑλληνικοῦ Πολυτεχνείου καὶ ἡ ἡμιμάθεια αὐτῶν εἰς τὸ πρακτικὸν μέρος τῆς τέχνης κάμνει αὐτοὺς δυστυχεῖς καὶ θὰ εἶνε καλὸν νὰ ληφθῇ ἐν μέτρον ἀπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ Πολυτεχνείου ἢ ἀπὸ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ τόπου μὴς διὰ νὰ μὴ χάνωνται μὲ τὰς ὑψηλὰς ιδέας των καὶ ἀλλάσσουν μετὰ ἐπταετῇ σπουδῇ ἐν τῷ Πολυτεχνεῖο τὴν γλυπτικὴν μὲ ἐπαγγέλμα ὅπως ἀσχετον πρὸς αὐτήν. Ἐγνώρισα πρῶην συμμαθητάς μου ἑλληνας οἱ ὅποιοι ἀφοῦ διήγυσαν ἐπὶ ἔτη εἰς τὸ Πολυτεχνεῖον Ἀθηνῶν ἔγιναν κατόπιν καπελάδες, ἀμαξάδες καὶ μπακάληδες, ἐνθ' ἂν ἐμάνθανον τὴν μαρμαρογλυπτικὴν, ὅθ' ἔμενον εἰς τὸ αὐτὸ στάδιον τῆς τέχνης, καὶ θὰ ἦσαν εἰς θέσιν νὰ βοηθήσιν τὸν πραγματικὸν καλλιτέχνην εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἔργων του. Ὁ μακαρίτης ὁ Δρόσης ἔφερνεν Ἰταλὸν καὶ Ἰταλὸς ἐξετέλεσε τὰ περισσώτερα ἔργα τῆς Ἑλλάδος· οὐδέποτε ἐσκέφθη κανεὶς νὰ μορφώσῃ μαρμαρογλύπτas τελείους καὶ τὸ λέγω τοῦτο μετὰ λύπης μου. Νομίζω ὅτι οἱ μόνοι

ἐκ τῶν δυναμένων νὰ μάθουν καὶ τι εἶνε τὰ μικρὰ παιδιὰ τῶν μαρμαράδων καὶ ἰδίως ὅσα ἔρχονται ἀπὸ τὴν Τήνον ἢ καὶ ἀπὸ ἄλλο μέρος καὶ γίνονται μαθηταὶ εἰς τοῦ μαρμαρογλύπτas τῶν Ἀθηνῶν. Ἀπὸ αὐτὰ τὰ παιδιὰ, τὰ εὐφρόνιστα πρέπει νὰ προστατεύτῃ ἡ καλλιτεχνικὴ σχολή· ἀπὸ αὐτὰ θὰ ἀναφανῇ ποτε κανεὶς μεγάλος καλλιτέχνης. Εἰς τὰ παιδιὰ τῶν μαρμαράδων ὑπάρχει παρ' ὅσους οἰκογενειακὴ, ἐνθ' μερικοὶ νέοι οἱ ἑποιοὶ δὲν εἶδον ποτέ των μάρμαρα καὶ ξιύρουν ζωγραφικὴν, γλυπτικὴν καὶ κορμασμέν, οἱ τοιοῦτοι δὲν ἔμαθον τίποτε καὶ οὔτε θὰ μάθουν δι' αὐτοῦ τοῦ τρόπου μεγάλη πράγματα, ἐὰν δὲν ἔχουν φυσικὴν ἰδιοφυίαν. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἰδιοφυΐα εἶνε σπάνιον πρᾶγμα, διὰ τοῦτο εἶνε εἰς τὴν Ἑλλάδα σπάνιοι οἱ καλλιτέχναι.

ΛΑΖΑΡΟΣ ΣΧΟΟΣ

ΠΟΙΗΤΙΚΟΝ ΑΓΩΝΙΣΜΑ ΤΗΣ “ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗΣ,” ΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

ΠΕΒΛΗΘΗΣΑΝ ἐν ὄλῳ 27 ποιήματα, ἀνήκοντα εἰς 12 ποιητάς. Ἡ ἐπιτροπὴ αἰσθάνεται νάποιν ἀνακούφισιν πρὸ τοῦ σχετικῶς ὀλιγαριθμοῦ τῶν νεαρῶν ὑποψηφίων ἱππέων τοῦ Πηγάσου, οἱ ὅποιοι ἀφθονοῦν ἐν Ἑλλάδι, ὑπὲρ πᾶσαν ἄλλην ἐπικράτειαν. Ἐκ τῶν ὑποβαλόντων ποιήματα ἀποκλείονται οἱ 1)

1) *Ἀεὶ ἀριστεύειν*, 2) *Κοδάχ*, 3) *Χαρμόλαος* (;) 4) *Μαλλιαρὸς* 5) *Μνημοσύνη*, καὶ 6) *Βάρδος τοῦ Ἐρωτα*. ὡς ἀσυνεπεῖς πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ ἀγωνίσματος. Ὡστε ὑπολείπονται πρὸς συναγωνισμὸν 6. Οἱ ἐξῆς: 1) *Ὀρειώδης αἰθὴρ* 2) *Ψυχὴ*, 3) *Δορελάν*, 4) *Jota Navarra* 5) *Ἀχιλλεὺς Μοροζίνης*, 6) *Σελίδες ἀπὸ τὰ “Ἀλγη” μου*.

Αἱ Σελίδες ἀπὸ τὰ *Ἀλγη*, εἶνε σελίδες κατωτέραι πάσης κρίσεως. Ὁ στιχουργὸς στερεῖται πάσης ἐμπνεύσεως, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν στίχον εἶνε λίαν ἀτυχής. Ἴδου ἐν ἀστεῖον ἀπόγευμα τῆς ποιητικῆς του παιδείας :

*Ἦθελα νᾶμωνα σταυρὸς νὰ μ' ἔχῃς σιὸ λαμό
τῆς ἐκ γρανίτου σου καρδιάς ν' ἀκούω τὸν παλμό.
Ἦθελα νᾶμουν θάλασσα γαλήνη νὰ σοῦ κάνω
σ' ἂν ἔρχεσαι νὰ κολυμᾷς γὰ νὰ σὲ περιβᾶνω
καὶ νὰ φιλῶ τὰ κάλλη σου τ' ἀσπρὸ χοιρινισμένα*

Ἄλλο καὶ τὸ *Φθινοπωρινὸν ἄνθος* καὶ τὸ *Στὸν χρόνον* καὶ τὸ *Εἰς Λεύκωμα φίλου* εἶνε δυστυχῶς γνήσια ἀδελφία τοῦ παρατεθέντος *Ἦθελα*.

Ὁ *Ὀρειώδης αἰθὴρ* εἶνε πρωτόπαιρος εἰς τὴν στιχουργίαν. Τὰ ποιήματά του ὅπως παιδικὰ. Τοῦ *Μᾶν* τὸ γρόμα ἠμποροῦσε νὰ εἰσαχθῇ εἰς τὰ δημοτικὰ σχολεῖα.